

La bena als ulls

Un relat de: [Rubba Bertanero](#)

El Ricard n'està ufanós de la seva mare. L' ha criat tota sola des que el pare va marxar amb una companya de la feina. Pel Ricard només existeix la seva mare, que també li fa de pare. I, justament és això, el que li està explicant al seu company Robert.

- Mira, xaval! La meva mare em coneix totalment. Crec que és mig bruixa, sempre que en faig alguna que no havia d'haver fet, m' enxampa!. Em mira fixe als ulls i em diu: "Ricard m'has d'explicar alguna cosa?".

El Ricard al principi deia que no amb el cap tot i que la mirada amagava alguna cosa. Llavors la mare començava a esbrinar el que havia passat aquell dia. Potser havia fumat d'amagat, potser havia agafat algun diner del calaixet dels diners, potser no havia anat a classe aquell matí...fós el que fós , sempre li encertava.

El Ricard estava sorprès de tenir una mare tant espavilada.

El Robert li va dir: Potser té dots de telepatia. Per això sempre t'ho endevina.

I just entraven al portal de casa del Ricard, tot xerrant, que la mare guardava ràpidament la contrasenya del facebook del seu fill, gràcies a la qual, podia tafanejar tot el que feia.